

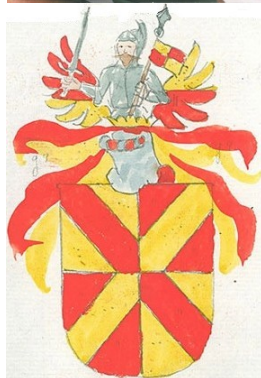
Osobnosti s erby – 47.část

V další části osobností s erby bych Vám zde zkraje roku v době představil dva sportovní nadšence, obdařené erbem, abych do Vás i vžil trochu optimismu v této pochmurné době „covidové“.

Christian svobodný pán Battaglia de Sopramonte e Ponte alto

- * 7. prosince 1914, Bratronice u Blatné
- + 24. srpna 1191, Strakonice
- český šlechtic byl českým amatérským cyklistou, řečený král cyklistů, jenž v sedle kola ujel kolem 935 000 km. Byla po něm pojmenována šumavská silniční cyklotrasa č. 33. Měl sestru Blanku (1911-2005), taktéž známou cyklistku. Potomky bohužel neměli. V roce 1990 jim byl vrácen zámek Bratronice v rámci restitucí a baronka Blanka jej potom v roce 1994 prodala. V současné době je majitelem Jiří princ z Lobkowicz na Mělníku.
- pocházel z benátského šlechtického rodu Battagliů, jehož historie sahá do 17. století, kdy jim byl v roce 1677 přiznán šlechtický stav. V roce 1708 byli za vojenské zásluhy povýšeni do stavu svobodných pánů. Jeho první zahraniční cesta do francouzského Marseille skončila nehodou. Srazil se s automobilem a hrozila mu amputace nohy, přesto se vlakem vrátil do vlasti, kde se podařilo českým lékařům ho vyléčit. Jeho alma mater byla Právnická fakulta Německé univerzity v Praze. Rodina Battagliů byla pro svůj šlechtický původ perzekuována, zámek v Bratronicích spolu s okolními pozemky byl zestátněn, a Battagliové byli pouze nájemníci. Za komunistického režimu byl 5 měsíců vězněn za údajnou krádež a následně propuštěn z Česká zbrojovky Strakonice. Poté pracoval jako závozník u Pozemních staveb.
- Účastnil se 25 ročníků nejdelšího národního cyklomaratonu Praha–Karlovy Vary a zpět, ale nikdy nevyhrál žádný větší závod. Zemřel v sedle kola na úpatí kopce Tisovník kousek od Strakonice, když se vracel zpět domů, do Bratronic. V Bratronicích ho připomíná pamětní deska. I když má rodina Battagliů hrobku na kraji lesa čtyři kilometry od Bratronic, on sám v ní na vlastní přání pohřben není.
- Povídku o Christianovi Battagliovi zpracoval Ota Pavel ve sbírce Syn celerového krále, kde o něm byla napsána povídka Baroni na kolech.

Marian Štěpán Ladislav Václav svobodný pán Rombald z Hochinfelsu

- * 26. prosince 1863, Odlochovice
- + 12. ledna 1924, Praha
- byl český šlechtic, velkostatkář a politik, sportovec a čtvrtý prezident I. českého lawn-tennis klubu v Praze. Narodil se na zámku v Odlochovicích u Sedlčan jako starší ze dvou synů velkostatkáře Antonína Rombalda a jeho manželky Aurélie, rozené Pštrossové.
- rod pocházel ze severoitalského Udine, byli v něm zastoupeni vesměs vojáci nebo úředníci rakouské monarchie, od 18. století sídlící také v Čechách. Marian se nejprve se věnoval vojenské kariéře, v rakouské armádě dosáhl hodnosti nadporučíka v 11. pluku husarů ve Vídni
- Když v roce 1881 vymřel italský šlechtický rod Rombaldi z Hochinfelsu, pocházející z Udine, usazený od poloviny 17. století na Novém městě Pražském, byl po přeslici spřízněný Marian Brázda zvaný Rombald nejvyšším rozhodnutím císaře Františka Josefa I. ze dne 30. 11. 1898 povýšen do rakouského šlechtického stavu s predikátem „z Hochinfelsu“. Majestát opravňující k používání čestného titulu šlechtic mu byl vystaven ve Vídni dne 4. 2. 1899. C. k. poručík husarů Marian Rombald z Hochinfelsu prožil svůj život od narození 26. 12. 1863 až do smrti 12. 1. 1924 na svém dědičném statku v Odlochovicích na České Sibiři. Po roce 1918 Odlochovický statek prodal.
- Oženil se s Aurélií Pankrazovou (1868–1932) z Chrančovic u Všerubm se kterou vyženil další statek. Měli sedm dětí, (pět dcer a dva syny)[4]. Jejich starší syn Marián (1895–1917) v 1. světové válce padl na frontě, mladší Václav byl úředníkem státní správy.
- Stejně jako jeho strýc, zemský poslanec Václav Rombald, patřil k členům pražského Sokola a věnoval se různým sportům. Jako tenista však nedosáhl žádných úspěchů. Čestnou a prestižní funkci presidenta I. českého lawn-tennis klubu dostal pravděpodobně proto, že byl jeho mecenášem a vlivným politikem.

Zdroj : Wikipedia, Freiheit-Svoboda nad Úpou, www.idnes.cz a Tiroler Wappen.

Arnošt Drozd 1/2021

Příspěvek do Genealogických a heraldických listů 1/2021